

ΠΑΡΟΧΙЈСКИ ΓΛΑСНИК

PARISH HERALD

Лист парохије Светог Симеона Мироточивог Српске
Православне Цркве у Калгарију, Алберта

СРЕЋНА 20-а ГОДИШЊИЦА!!!

HAPPY 20-th ANNIVERSARY!!!

St. Simeon Serbian Orthodox Church Newsletter
Calgary, AB.

Уредништво:

Главни и одговорни уредник:
Јереј Обрад Филиповић

Превели на енглески:
Ђоко и Морана Ивковић

Сарадници:
Миланка Филиповић
Јереј Мирослав Јосимовић

Редакција:
2001 31 Avenue SW.
Calgary, AB. T2T 1T3

Телефон: 403/244-3586
Факс: 403/244-1691

Web site: www.svetisimeon.org

E-mail: obradf@yahoo.ca

Editors:

Editor-in –chief:
Rev. Obrad Filipovic

Translated in English:
George and Morana Ivkovic

Contributors:
Milanka Filipovic
Rev. Miroslav Josimovic

Address:
2001 31 Avenue SW.
Calgary, AB. T2T 1T3

Phone: 403/244-3586
Fax: 403/244-3586

Web site: www.svetisimeon.org

E-mail: obradf@yahoo.ca

РЕЧ УРЕДНИКА

„И на овом камену сазидаћу Цркву своју и врата паклена неће је надвладати., (Мат.16.18)

Ово су речи које је Господ наш Исус Христос упутио светоме апостолу Петру, а преко њега и нама самима, потврђујући да ће Он сам водити Цркву своју и да ће она трајати до свршетка света. И заиста драга браћо и сестре погледајмо данас Цркву Христову како као једина институција овде на земљи траје у континуитету већ две хиљаде година.

Осврнимо се на оно кроз шта је света Црква прошла на њеном путу ка Господу. Сетимо се светих мученика, сетимо се прогона и забрањивања Цркве, сетимо се најезди разних хорди безбожних ...али и приметимо да је Црква остала света и непорочна носећи реч Божију и спасавајући душе верних.

У овом мученичком али неугасивом светлу Цркве Христове можемо гледати и на нашу свету Српску Православну Цркву. Ако је нека од помесних Цркава прошла кроз голготу и крстоносно посведочила Реч Христову онда је то сигурно наша мајка Српска Православна Црква. У њеном пак крилу можемо, данас када прослављамо двадесету годишњицу од освећења нашега храма, да препознамо и нашу скромну парохију овде у Калгарију.

Дозволићете ми да се присетим самих почетака битисања црквеног живота у нашем граду. Наиме богобојажливе сестре српкиње прве су, бринући се за душе свога потомства, стале једна уз другу у оквиру Кола Српских Сестара и кренуле стопама својих предака. Недуго затим и наша браћа Срби, благодаћу Христовом, и благословом архијерејским, оснивају парохију, Црквеношколску Општину, доводе првог свештеника и у Алберти саграђују први српски храм да се у њему поје Литургија овог света и онога.

Једном ми је један од наших сада угледних инжењера рекао: „Мени никако није јасно како су ови људи са свега 40-ак породица успели да све ово постигну?“, одговор се свакако крије у првој реченици овога текста. Господ је

тај који је Цркву саградио на непоколебивом темељу и ако, уздајући се у Њега, Њему у славу Храм сложено градимо ништа нам није немогуће. И заиста, да би се учинило оно што је учињено било је потребно много љубави, слоге и огромна вера у Господа. Све ово показали су наши градитељи.

Не могу а да у овом моменту не поменем и начин на који су у нашој црквеној заједници, за разлику од многих других, прихваћени и они који су 90-их година постали део ње. Ово је један од огромних наших успеха којим смо показали да свака подела може, у Господу и у Цркви Његовој, бити превазиђена. Морам да нагласим да су наши најновији чланови у огромној мери допринели процвату наше црквене заједнице која се данас истиче својим јединством, слогом, духовношћу, радом, добротом, и свим оним што треба да краси једну црквену заједницу као такву. Данас се у нашој заједници не чују речи попут оних: новодошли, староседеоци, већи Срби, мањи Срби... данас смо сви ми једна Света Црква у којој сви доприносимо њеном, а на тај начин и свом сопственом, добру.

Ако ова наша слога и љубав коју имамо према Господу и једни према другима узрасте и ојача и ако се у животима својим покажемо достојним предака својих, даће Бог да на овај исти начин прославимо изградњу новог Храма која је верујем жеља свих нас.

Нека би Господ наш Исус Христос и Света Троица, заступничким молитвама Светог Симеона Мироточивог и свих српских светитеља и предака наших, подарио нашој Цркви да у још већој мери напредује носећи реч Божију од краја до краја васељене. Амин.

Одан вама и Господу ваш свештеник
отац Обрад Филиповић.

ИСТОРИЈАТ СРПСКЕ ЦРКВЕ У КАЛГАРИЈУ

Прва српска породица, Путник, доселила се у Калгари између 1918. и 1920 г.Г. Затим следе породице Игњатов, Павловић, Јовановић...које долазе крајем 40-их година. Прво масовније досељавање Срба у Калгари почиње крајем 50-их и почетком 60-их година, када стижу породице Дабић, Тумбас, Вигњевић, Ивковић, Греговић...и друге. Значајнији број породица долази између 1970 и 1980 г.Г. У овом периоду српска заједница у Калгарију броји негде око 50-ак породица. Коначно најмасовнији долазак Срба у Калгари свакако је време распада бивше Југославије 90-их година. Тренутно заједница броји негде око 600 породица.

Оснивање КСС 1960. г.Г.

Март 6. 1960 г.Г представља веома важан датум везан за Србе у Калгарију. Наиме тог дана једна група Богобојажљивих Српкиња сакупила се је и основала прво Коло Српских Сестара „Свети Сава,, у Калгарију. Чланство су тада чиниле: Нада Вукановић, Марија Васић, Бранислава Дечански, Нада Дабић, Драгица Петриго, Каја Бурљајева, Лола Радуљ, Вида Путник, Вера Радусин, Љиљана Зарић, Милица Поп, Роза Јуришић, Радмила Зарић, Ружа Радуљ, Барица Јовановић, Гладис Анђелић, Ана Путник, Десанка Смирнов и Будимирка Мицин. Касније Коло Српских сестара мења име пар пута да би коначно 1985. г.Г. добило име „ Мала Госпојина,, које и данас има и коју славу и данас прославља.

HISTORY OF SERBIAN CHURCH IN CALGARY

First Serbian family, Putnik, settled in Calgary somewhere around 1918 and 1920. Families that followed: Ignjatov, Pavlovic, Jovanovic came in late 1940s. First mass immigration of Serbs to Calgary started in late 1950s and early 60s when families Dabic, Tumbas, Vigljevic, Ivkovic, Gregovic and many others arrived. Considerable number of families arrived in the period between 1970 –1980. In this period Serbian community in Calgary consisted of around 50 families. Finally, another mass immigration of Serbs to Calgary happened during the breakdown of former Yugoslavia in 90s. Serbian community today consists of around 600 families.

Circle of Serbian Sisters 1961

March 6th 1960 is very important date for Serbs in Calgary. On that day one group of God-fearing Serbian women gathered and brought to life first “Circle of Serbian Sisters” in Calgary named “St. Sava”. At that time members were: Nada Vukanovic, Marija Vasic, Branislava Decanski, Nada Dabic, Dragica Petrigo, Kaja Burljajeva, Lola Radulj, Vida Putnik, Vera Radusin, Ljiljana Zaric, Milica Pop, Roza Jurisic, Radmila Zaric, Ruza Radulj, Barica Jovanovic, Gladis Andjelic, Ana Putnik, Desanka Smirnov and Budimirka Micin. In the following period “Circle of Serbian Sisters” changed its name few times. Finally in 1985 it was named “Mala

Прва фолклорна група „Младост“, основана је 1962. г.Г. чији је кореограф био Глиша Дабић. Постојао је и пратећи оркестар под вођством Јордана Николића. Ова фолклорна група престала је са радом недуго по оснивању.

Други, рекло би се историјски, догађај у српској заједници у Калгарију десио се 27. јула 1970. г.Г. када је на предлог Јована Анђелића одржан Црквено-народни сабор на ком је дошло до оснивања Црквеношколске Општине „Светог Симеона Мироточивог,„. Значајан допринос самом основању Ц.Ш.Општине дао је тадашњи Епископ Источноамерички и Канадски Господин Сава који је лично присуствовао овом сабору. Изабрана је и прва управа у саставу:

Председник: Србољуб Граговић
1. Подпредседник: Ненад Брадић
2. Подпредседник: Јован Анђелић
Секретар: Мирјана Дуброја
Благајник: Миодраг Петровић

Чланови управног одбора:

Милан Суботић, Бранко Тумбас и Љубиша Радојевић.

Чланови Надзорног одбора:

Председник: Миливој Јовановић
Чланови: Сека Ивковић и Војо Миљевић

Недуго после оснивања Ц.Ш. Општине на њиву Господњу у Калгарију постављен је и први посленик у лику оца Богдана Зјалића. Отац Богдан је заорао дубоку бразду на њиви Господњој служећи Богу и народу широм целе Канаде и један је од најуспешнијих мисионара наше Цркве на овим просторима. На парохији у Калгарију отац Богдан се је задржао до 15. јануара 1975. г.Г.

Срби су, обзиром да нису имали своју Цркву нити салу, били принуђени да служе Света Богослужења и окупљају се у Црквама и просторијама других народа. Ово није трајало предуго јер већ крајем 1970. г.Г. бива основан грађевински одбор чији је председник био Филип Петровић, а чланови Глиша Дабић и Јордан Николић. За годину дана они успевају да пронађу једну двоспратну зграду на адреси 2001 31 авенија у југозападном делу града. Овај део града

Gospojina”. The name still stands and it is celebrated.

First folk dance group “Mladost” was founded in 1962 and its choreographer was Glisa Dabic. There was an orchestra as well under the leadership of Jordan Nikolic. This folk group existed just for a short time after it was founded.

Another important historical event for Serbian community in Calgary happened on 27th July 1970 when, according to the suggestion of Jovan Andjelic, church council was held. It was then that the Church-School Congregation was founded. Foundation of the Church-School Congregation had a major contribution from Bishop of Eastern-America and Canada. Sava who was also present at the meeting.

First members of the Council Administration were elected:

President: Srboľjub Gragovic

1st Vice President: Nenad Bradic

2nd Vice President: Jovan Andjelic

Secretary: Mirjana Dubroja

Treasurer: Miodrag Petrovic

Executive Council: Milan Subotic, Branko Tumbas and Ljubisa Radojevic

Control Council:

President: Milivoj Jovanovic

Members: Seka Ivkovic and Vojo Miljevic

Not long after the foundation of Church-School Congregation Calgary parish got its first Reverend Father Bogdan Zjalic. Father Bogdan left deep trace in the community serving God and people all over Canada and he is one of the most successful missionaries of our Church here. He stayed in Calgary parish until 15th January 1975.

Considering that Serbs didn't have their own church building or a community hall they were forced to gather in churches and halls that belonged to other communities. This didn't last too long, since at the end of the 1970, Building Council was founded which had Filip Petrovic as a president and Glisa Dabic and Jordan Nikolic as members. Within a year they managed to find a two-storey building at 2001, 31st Ave SW. This part of town is considered one of the most attractive in Calgary. At the special meeting, held on 14th November 1971, it was decided that the

сматра се једним од најатрактивнијих у целом Калгарију. На ванредној скупштини одржаној 14. новембра 1971. г.Г. одлучено је да се ово имање и купи, што је и учињено и то по цени од 20, 650.00 долара. Горњи спрат уређен је за становање свештеника а доњи је преуређен у капелу. Благословом Епископа Господина Др. Саве набављен је иконостас и остале основне ствари потребне за службу Божију. Један број икона добијен је као поклон од стране Ц.Ш. Општине Св. Саве из Ванкувера. После изведених радова стечени су услови за освећење које је, уз присуство бројних парохијана, обавио Његово Преосвештенство Епископ Господин Др. Сава уз саслуживање свештеника о. Николе Сорајића, о. Константина Какабелакиса, о. Богдана Зјалића и ђакон Стевана Степанова. Кумови капеле били су Милош Ковач, Бранко Тумбас, Јордан Николић, Илија Половина, Драго Димитрић, Воја Миљевић и Лазар Анђелић.

Изглед капеле и парохијског дома 1972. г.Г.

Успеси у раду Ц.Ш. Општине настављају да се ређају па је тако на седници 16. децембра 1973. г.Г. обновљена фолклорна група „Младост“, под новим именом „Авала,“. Под овим именом ова фолклорна група је направила многе значајне успехе од којих треба истаћи: похвалну повељу поводом учешћа на светској изложби у Ванкуверу 1986. г.Г., освојено друго место на 32. фестивалу у Калгарију 1986. г.Г. и многе друге. На истој седници основан је и фудбалски клуб „Олимпија,“. Фудбалски клуб није успео да се одржи дуже времена.

Одласком о. Богдана са калгарске парохије Ц.Ш. Општина остаје без пароха пуних пет

property should be bought and it was for the price of \$20,650.00.

Upper floor was arranged as an apartment for the priest and the lower one was rearranged as a chapel. With the blessing of Bishop Mr. Ph.D. Sava, iconostasis and other things for God service were provided. Many of the icons were a gift from Church-School Congregation “St. Sava” from Vancouver.

When the works were finished the Church was consecrated by Bishop of Eastern America and Canada Mr. Ph.D. Sava. Father Nikola Sorajlic, Father Konstantin Kakabelakis, Father Bogdan Zjalic and Deacon Stevan Stepanov also participated in the consecration. Godfathers of the chapel were Milos Kovac, Branko Tumbas, Jordan Nikolic, Ilija Polovina, Drago Dimitric, Voja Miljevic and Lazar Andjelic.

Bishop of Eastern America and Canada Sava Consecrating the Chapel 1972.

C.S. Congregation continues with successful work and at the meeting held on 16th December 1973 folk dance group “Mladost” was reorganized under the new name “Avala”. Under that name the group made lot of success: Commendation for the participation at the World Expo in Vancouver 1986, second place at the 32nd festival in Calgary, and many others. At the same meeting football club “Olimpija” was founded as well, but it didn’t function long after.

After the departure of Father Bogdan from Calgary parish, Congregation was left without the priest for five years, since 1975 till 1980. This is

година од 1975. до 1980. г. Г. Ово је и разлог што ових пет година и није учињен неки велики подухват у Ц.Ш. Општини. У ово време Ц.Ш. Општина се бори за свој опстанак у чему јој помажу свештеници који су били администратори у то време: о. Михајло Додер и о. Мирослав Дејанов из Ванкувера, као и о. Вукић Атанацковић из Едмонтона. Ових пет година представљају један од најтежих периода у раду Ц.Ш. Општине Светог Симеона Мироточивог у Калгарију.

*Фолклорна група на такмичењу у Ванкуверу
1986. г.Г.*

Упражњено место пароха у Калгарију бива попуњено 1. августа 1980. г.Г. када на парохију бива постављен о. Радиса Нинковић. Услед изузетно лошег финансијског стања наредне две године, колико се је о. Радиса задржао на овој парохији, такође су веома тежак период у раду ове Ц.Ш. Општине. Једно време је Епархија сносила трошкове две трећине свештеникове плате. Пожар који је избио 1981. г.Г. у пролеће ситуацију још више погоршава. Наиме изгорео је добар део целе Црквене грађевине а осигуравајућа компанија одбијала је да исплати одштету која је процењена на око 15,000.00 долара. Великим залагањем Богдана Вончине коначно је наплаћено 10,318.74 долара. Пошто ова сума није била довољна за санацију објекта приступило се прикупању прилога који су, уз добровољни рад наших парохијана, покрили све трошкове. Коначно 21. фебруара 1982. г.Г. Његово Преосвештенство Епископ Источноамерички и Канадски Господин

the main reason why nothing of great importance happened during that period. For the five years C.S.Congregation was fighting for its survival with help of Administrator Reverends: Father Mihajlo Doder and Father Miroslav Dejanov from Vancouver and Father Vukic Atanackovic from Edmonton. Those five years were among the toughest periods in the history of "St.Simeon Mirotocivi" Serbian Orthodox Church and Community in Calgary.

Folklore group 1985

Father Radisa Ninkovic started his service as a new parson on 1st August 1980 filling previously vacant position. Because of bad financial situation next two years were also a hard period for the Church Congregation. For some time Diocese was financing two thirds of Reverend's salary.

Fire, which broke in spring 1981, made bad financial situation even worse. A good deal of the church building was damaged in the fire but the insurance company refused to pay the premium of \$15,000. Thanks to the great efforts of Bogdan Vocina at the end Church got the payment of \$10,318,74. Since this amount wasn't enough for repair works, parishioner gave donations and also volunteered to work on the reconstruction. Finally on 21st February 1982 Bishop of Eastern-America and Canada Mr. Hristofor, with help of Father Mirko Visevic, Father Petar Milosevic, and Parson Radisa Ninkovic, consecrated new chapel and served Holy Liturgy that was followed by cutting the Slava Cake. Godfathers of the new chapel were Marko Scepanovic, Lazo Bosanac and Nikola Vignjevic

After transfer of Father Radisa Ninkovic

Христофор, уз саслуживање о. Мирка Вишњића, о. Петра Милошевића, и пароха Радише Нинковића, освећује капелу и служи Свету Литургију уз резање славског колача. Кумови новоосвећене капеле били су Марко Шћепановић, Лазо Босанац и Никола Вигњевић.

Премештајем оца Радише Нинковића 1. јула 1982. г.Г. за пароха калгарског бива постављен отац Вукић Атанацковић који на парохији остаје до 1 децембра 1990. г.Г. Овај период представља период великих подухвата и процвата калгарске парохије и Ц.Ш. Општине. Наиме тада се јавља идеја за изградњу потпуно нове Цркве са салом. На седници одржаној 24. априла 1983. г.Г. донета је одлука да се крене у овај подухват. У ту сврху купљена је суседна кућа по цени од 61,000.00 долара. За овај Богоугодни подухват добијен је благослов надлежног Архијереја 20. маја 1983. г.Г. На седници од 20. јануара 1985 г.Г. решено је да се постојећи објекат сруши и на истим темељима изгради нова Црква са салом. На истој седници донета је одлука да се и новокупљена кућа сруши и на њеном месту изгради паркинг. Ово је било неопходно јер су градске власти захтевале прецизно одређен број паркинг места. Рушење куће било је једино решење. На седници је представљено ново идејно решење целокупног пројекта.

Освећење темеља 1985. г.Г.

Због обима и важности подухвата сазвана је ванредна годишња скупштина. Скупштина је одржана 10. фебруара 1985. г.Г. Огромном већином гласова донета је одлука да се прихвати идејно решење архитекте и да се крене у изградњу. Предрачунска вредност радова

on July 1st 1982, Father Vukic Atanackovic became the new parish priest and stayed in that position until December 1st 1990. This was a period of great achievements and flourishing for the Church-School Congregation. During this time the idea for building a new church with a community hall came about. The idea was accepted at a meeting for all parishioners on April 24th 1983. For the purpose of building a new, larger church, the neighbouring property was bought for \$61,000.00. The blessing was given by the Archbishop on May 20th 1983. At the meeting held on January 20th 1985, it was finally decided that the old building should be knocked down and that on its foundation the new church together with the hall should be built. At the same meeting it was also decided that the recently bought neighboring house should also be demolished and replaced with a parking lot. This action was necessary, since city officials insisted on a precise number of parking spaces. The only solution was demolishing the house. Preliminary design of the whole project was also presented at the same meeting.

Work in progress 1986

Due to the importance of this project, a meeting of the Church-School Congregation was held on February 10th 1985. By majority of votes preliminary design was accepted and it was decided that building should start. Cost of the building works was estimated at \$190,000.00. It was also estimated that parishioners volunteering on this project could save around \$40,000.00. Through hard work, parishioners managed to save a large amount of money.

процењена је на 190,000.00 долара, а процењено је да би се добровољним радом могло уштедети око 40,000.00 долара. Несебичним радом парохијани су успели да уштеде велики део новца за градњу.

Сама изградња отпочела је 21. септембра 1985. г.Г. када је на славу Кола Српских Сестара направљен ручак на ком је прикупљен добар део новца за радове. Прикупљање новца је трајало све време изградње, али је управа и поред тога морала узети и зајам од банке у износу од 40,000.00 долара. Темељи нове Цркве освешени су 13. октобра 1985. г.Г. а освешћење је обавио о. Вукић Атанацковић. Након годину дана напорног рада парохијана Црква и црквена сала су завршене. У недељу 28. септембра 1986. г.Г. Његово преосвештенство Господин Георгије Епископ Канадски, уз саслуживање о. Мирослава Дејанова, о. Никодима Прибојана, о. Боже Бакајлића и о. Вукића Атанацковића, извршио је освешћење Цркве и црквене сале. Епископ је одслужио и прву Свету Литургију на којој је отац Вукић одликован правом ношења црвеног појаса. Кумови Цркве били су Бранко Зјалић, Бранко Тумбас, Никола Тумбас и Коста Дабић. Епископ је на свечаном банкету одликовао Ц.Ш. Општину граматом признања за пожртвован рад приликом изградње Цркве. Славље је увеличала и локална фолклорна група „Св. Симеон Мироточиви,“. Ово је био незаборавни дан за све Србе са ових простора јер је коначно изграђена прва Српска Црква у Алберти.

Недуго после изградње Цркве на својој

Construction started on September 21st 1985, when Kolo Srpskih Sestara organized a fund raising banquet where a large sum of money for the new church was raised. Fund raising for this project was continuous, however church administration had to take bank loan of \$40,000.00. Father Vukic Atanackovic consecrated the foundation of the new Church building on October 13th 1985. The church was completed after one year of hard work. On Sunday, September 28th, 1986 Right Reverend Bishop of Canada Georgije along with Father Miroslav Dejanov, Father Nikodim Pribojan, Father Boza Bakajlic and Father Vukic Atanackovic, consecrated the new Church and hall. Bishop also served the first holly liturgy where Father Vukic was awarded right to wear a red stole. Godfathers of the church were Branko Zjalic, Branko Tumbas, Nikola Tumbas and Kosta Dabic. On the festive banquet Bishop gave recognition to the Church-School Congregation for devoted work during the building of the church. The celebration was enriched with the performance of local folklore group "St. Simeon Serbian Dancers." This was an unforgettable day for all Serbs in this part of the world. Finally the first Serbian Church in Alberta was built.

Church Consecration 1986.

Not long ago after the church was built, at the meeting held on April 24th 1987, church executive board decided to buy another neighbouring house, which would serve as the priest's residence. The down payment was paid and fund raising began. Endless fundraising and generosity of the parishioners enabled the Church, hall and new house to be almost paid off. The remainder of the mortgage was paid by Nikolas and

седници од 24. априла 1987. г. Г. управа доноси одлуку да купи кућу поред Цркве која би послужила као парохијски дом за становање свештеника. Одмах је уплаћено учешће и приступило се прикупљању прилога. Неуморним радом на прикупљању средстава као и дарежљивошћу парохијана Црква сала и црквена кућа су скоро у потпуности отплаћени. Остатак дуга одприлике \$5000. одплатили су парохијани Николас и Ана Новик. Успеси Ц.Ш. Општине настављају и даље да се нижу. На ранији предлог надлежног Епископа Господина Георгија одлучено је да се крене у пројекат живописања икона на иконостасу. Ускоро је склопљен уговор са јеромонахом о. Павлом Калањом (из Манастирског Градишта, Митрополија Црногорско-приморска) за живописање икона. Овај Богоугодни посао започет је у децембру 1988. г. Г. а завршен месец дана касније. Све време свог боравка у Калгарију о. Павле је одседао код породице Бранка Зјалића (брата о. Богдана Зјалића), где је уживао велику част и гостопримство. Исплата живописања 16 икона финансирана је добровољним прилозима парохијана.

Освећење иконостаса 1989. г.Г.

Ни овде се није стало. На седници 7. маја 1990. г.Г. управни одбор прихвата предлог о. Вукића да се изгради звоник и набави звоно које би позивало верни народ на службу Божију. Као и увек, верни народ се одазвао позиву Цркве и убрзо су сакупљени новчани прилози за ову сврху. Комплетни радови финансирани су новјем прикупљеним од приложника. Свечано освећење

Anna Nowick (approx. \$5000).

The Church-School congregation continues with its accomplishments. In accordance with Bishop Georgije's suggestion the painting of the iconostas began. Agreement to paint the icons was made with Reverend Monk Pavle Kalanj from Manastir Gradiste (Montenegro). The painting was completed in one month during Christmas lent from December 1988 to January 1989. During Father Pavle's stay in Calgary, he was accommodated at the home of Branko Zjalic (Father Bogdan Zjalic's brother). There he was treated with great honor and hospitality. The payment for 16 painted icons was accomplished through donations from parishioners.

On the meeting held on May 7th, 1990 Church executive board accepted the proposal of Father Vukic to build purchase a bell and build a bell tower. This would summon faithful parishioners to divine service. As always, the parishioners promptly collected the money, which financed complete costs of the construction. The bell and its tower were consecrated by Bishop of Canada Georgije along with Father Zivorad Subotic and Father Vukic Atanackovic. Many people attended this festive event.

Blessing the bell tower

The Church-School Congregation had provided all the basic necessities for its faithful people in Calgary. The Church was built, iconostas was painted, hall was finished, bell-tower was built and parish home was purchased...

On December 01 1990, father Vukic is replaced by father Zivorad Subotic. With the completion of the church building project, father

звоника и звона извршио је Његово Преосвештенство Епископ Канадски Господин Георгије уз саслуживање о. Живорада Суботића и о. Вукића Атанацковића. Свечаности је присуствовао и велики број верног народа.

Напокон се могло одахнути. Ц.Ш. Општина је обезбедила све основно што је било потребно верном народу у Калгарију. Саграђена је Црква, живописан иконостас, завршена сала, саграђен звоник, и купљен парохијски дом.

Са 1. децембром 1990. г. Г. на парохији о. Вукића замењује о. Живорад Суботић. Пошто су завршени сви пројекти за градњу о. Живорад се са управом усредредио више на духовни живот парохије. Евидентиран је већи број парохијана на Богослужењима, повећан је број чланова Ц.Ш. Општине. Коло Српских Сестара нарочито у овом периоду, постаје стуб Ц.Ш. Општине, и својим радом доприноси јачању исте. Коло Српских Сестара се посебно истакло припремама свих свечаности по чему је и данас познато широм Канаде.

Радост парохијана у успеху прекинуо је несретни рат на просторима бивше Југославије. Српски народ у отаџбини, вољом светских моћника и похлепом усташких и исламских вођа нападнут је и угрожен у целој земљи.

Ц.Ш. Општина калгарска се је, као и све остале, укључила у прикупљање прилога за помоћ угроженим ратом које је слала како директно у отаџбину, тако и преко добротворног фонда „Цар Лазар“, који делује при нашој Епархији. У то време, 1991. и 1992. г. Г. при Цркви је деловала и омладинска организација „Опленач“, која се такође бавила добротворним радом. Ова организација послала је значајан прилог за изградњу Храма Светога Саве на Врачару.

У Ц.Ш. Општини рад је и даље настављен. У октобру 1992. г.Г. основан је црквени хор. Овај се хор састајао једном недељно, а водио га је господин Андрија Пузић. Хор је певао на свим Богослужењима и свечаним приликама.

Ц.Ш. Општина се укључила у изградњу првог Српског манастира у Канади који је изградила наша Епархија. За своје заслуге при подизању манастира Ц.Ш. Општина „Светог

Subotic was able to concentrate more on the spirituality of the parishioners. There has been a noted increase in the number of parishioners attending Sunday service and more members joining the church committee. During this time The Kolo of Serbian Sisters has become the core of the Serbian church committee and through their work they have strengthened the organization. The Kolo of Serbian Sisters went above and beyond in its preparations and hard work for the various celebrations, giving them a reputation known all across Canada.

The spirit of the parish was tarnished due to the breakout of civil war in the former Yugoslavia. The Serbian people in their homeland were attacked by the new world order, Croatian Ustase and Muslim fundamentalism. The Calgary Serbian Church Committee, like others across Canada, became involved in raising funds and aid for the victims of war. Aid was sent directly or through organizations such as, “Tsar Lazar” from our parish. During that time (1991-1992) the church youth organization “Oplenac” also volunteered in the fund raising. This organization also raised money for the building of the St. Sava Church in Belgrade.

The church committee continued its work, and in October of 1992 a church choir was organized. This choir met once a week and was led by Mr. Andrija Puzic. The choir sang at all church services and celebrations.

Our church committee was involved in the building of the first Serbian Orthodox Monastery in Canada. For their efforts in helping build the new monastery, St. Simeon Serbian Orthodox Church of Calgary, was recognized on the 12 of July 1993. by the Serbian Orthodox Bishop of Canada, Georgije. Again, on the 27 of January 1990 our committee was honored for the donations to the St. Sava Church in Belgrade, by patriarch German. For helping the hospital “Dr. Lazo Lazarevic”, our church was honored with a certificate of thanks.

On the 25 of December 1995 our parish priest Zivorad Subotic was replaced by Father Krsto Rikic. On his arrival, Father Krsto Rikic, devoted his time to the creation of a 25

Симеона Мироточивог,, из Калгарија одликована је граматом и проглашена за утемељивача актом из 12. јула 1993. г.Г. Ова грамата издата је у Милтону од стране Епископа Канадског Господина Георгија.

Граматом од 27. јануара 1990. г.Г. наша Ц.Ш. Општина проглашена је за Добротвора Спомен Храма Светога Саве на Врачару. Ова грамата издата је у Београду од стране тадашњег патријарха Германа. На крају, за помоћ упућену болници „Др. Лаза Лазаревић,, Ц.Ш. Општина добила је захвалну повељу.

На парохији у Калгарију 25. децембра 1995 г.Г. о. Живорада Суботића замењује о. Крсто Рикић. По свом доласку о. Крсто се посвећује писању споменице поводом 25 година постојања Ц.Ш. Општине калгарске. Заједно са управом о. Крсто се посвећује организацији овог свечаног јубилеја. Прослава 25-о годишњице обележена је 26. и 27. октобра 1996. г.Г. уз присуство великог броја уважених гостију и парохијана. Треба међу многима истаћи следеће: Његово преосвештенство Епископ Канадски Господин Георгије, Протојереј-ставрофор Мирко Малиновић, украјински свештеник о. Тарас Крочак, свештеник Америчке Православне Цркве о. Лоренц Рајнхајмер, Госпођа Лоселин Бургнер посланик владе Алберте...и многи други. Свечаност је отпочела 26. октобра вечерњим богослужењем у Храму Св. Симеона Мироточивог. Свечани банкет одржан је у Украјинском Православном Центру исте вечери. Сутрадан, у недељу, одслужена је Света Литургија на којој је Његово Преосвештенство Господин Георгије одликовао о. Крсту Рикића правом ношења напсног Крста. По завршетку Свете Литургије послужен је свечани ручак.

Ц.Ш. Општина и даље наставља са својим добротворним радом. Тако је на празник Духова-Св. Тројице 1996. г.Г. организован ручак са ког је приход послан у Епархију за отплату манастира. Исто тако 11. маја исте године организована је забава са које је комплетан приход упућен у Крагујевац за куповину сиротишта, за збрињавање ратне сирочади.

Пошто је наш народ познат и по својим

anniversary memorial book about the Serbian Orthodox Church in Calgary. Along with the church committee, Father Krsto organized the 25 anniversary jubilee. The anniversary celebration took place on the 26 and 27 of October 1996, with the attendance of many parishioners and quests. Among the guests were: Serbian Orthodox Bishop Georgije, Protá Mirko Malinovic, Ukrainian Priest Taras Krocak, Father Lorence Reinheimer of the American Orthodox Church, Mrs. Joseline Burgner member of the Alberta provincial government and many others. The big celebration began with evening service in the Serbian Orthodox Church, St. Simeon, on the 26 of October. A dinner banquet followed that evening at the Ukrainian Orthodox Cultural Centre. The next day, Sunday service was served by Bishop Georgije where he awarded Father Krsto Rikic with a gold cross. After the church service, there was a luncheon in the church hall.

The church committee continued with its hard work in aiding others. So on the day of the Synaxis of the Three Hierarchs in 1996, the committee organized a fundraising luncheon where the proceeds went to the completion of the monastery. Later that same year, on the 11 of May the committee organized a fundraiser, where all the proceeds went to the purchase of an orphanage in Kragujevac, for child victims of war.

Due to the fact our people are known for their athletic spirit and love of sports, Ratomir Ljubojevic initiated the founding of the soccer team "Serbian Canadians" in 1996. The first committee was then formed consisting of: Ratomir Ljubojevic, Bora Nikolic, Branislav Ceklic, Nikola Solaja and Branko Vlatkovic. Within three years, this club won six gold medals and moved from division six to division one in Calgary. This soccer club operated independently of the Serbian Orthodox Church.

At the beginning of 1997 under the initiative of Marko and Zdravko Zjalic, Dejan Petrovic, Nenad Popovic and Miso Acimovic, a new sports club was founded with the soccer team, "Ravna Gora". Sponsors for this club were Svetomir Petrovic and Milan Pavicic, who donated the teams uniforms and Svetomir was the first

спортским активностима и спортском духу, на иницијативу Ратомира Љубојевића, 1996. г.Г. се оснива и фудбалски клуб „Србијан кенедијанс,,. Установљена је и прва управа коју су чинили: Ратомир Љубојевић, Бора Николић, Бранислав Ђеклић, Никола Шолаја и Бранко Влатковић. Овај клуб у наредне три године осваја шест узастопних златних медаља и тако из шесте доспева у прву дивизију града Калгарија. Овај клуб је деловао самостално, ван Ц.Ш. Општине.

Почетком 1997. г.Г., у оквиру Ц.Ш. Општине, на иницијативу Марка и Здравка Зјалића, Дејана Петровића, Ненада Поповића и Миша Аћимовића, долази до оснивања Спортског друштва у чијем саставу се оснива фудбалски клуб „Равна Гора,,. Спонзори Светомир Петровић и Милан Павичић обезбедили су и прве дресове фудбалерима, а Светомир је изабран и за првог тренера. Већ 1998. г.Г. Спортско друштво доноси и свој статут и добија званично име Спортско друштво „Србија,,. Спортско друштво Србија, са благословом оца Крсте, узима и крсну славу Св. Стефана Дечанског. Фудбалери „Равне Горе,, постижу значајне резултате у такмичењу у својој дивизији.

Негде, 1999. г.Г. јавља се идеја за уједињењем два фудбалска клуба „Србијан кенедијанс,, и „Равне Горе,,. Ова идеја остварује се 2000. г.Г. и у оквиру Спортског друштва „Србија,, ова два клуба се уједињују у један под именом „Србија,, под којим и данас постоји. И у свом даљем постојању фудбалери настављају да постижу значајне резултате, па је тако 2001. г.Г. клуб играча преко 35 година освојио тродушлу круну: првака лиге Калгарија, првака купа Калгарија, и првака провинцијског купа.

У априлу 1999. г.Г. Спортско друштво „Србија,, се проширује организацијом карате клуба „Синђелић,,. Наиме, у априлу те године двојица младих професионалаца каратеа, Ђорђе Ивковић и Михаило Куљић, оснивају овај клуб. За своје кратко време постојања, 4 године, и са својих двадесетак чланова, овај клуб постиже невероватне резултате. На три узастопна такмичења Алберте они освајају 38 медаља: 18

coach. In 1998 the sports club received its first official rules and regulations and operated under the name of “SD Serbia”. With the blessing of Father Krsto Rikic, SD Serbia announced St. Stephan of Decani as their Slava. The soccer players of Ravna Gora achieved great success in their division.

In 1999 the idea of joining the two soccer clubs, “Serbian-Canadians” and “Ravna Gora” was initiated. This was all finalized in the year 2000 and both teams were under the name of SD Serbia, which still exists today. In the continuation of their work, the soccer teams have continued to achieve great success. In 2001 the over-35 team won the triple crown of soccer: division champions of Calgary, Calgary cup champions and the provincial champions of Alberta.

Karate club “Sindjelic” 2005

In April of 1999 SD Serbia branched out to include the “Sindjelic” karate club. In April of that year was when two young professional karate instructors, Djordje Ivkovic and Mihajlo Kuljic founded the karate club. In its short existence of 4 years with approximately 20 members, this karate club achieved unbelievable results. In three Alberta provincial tournaments this club received 37 medals: 18 gold, 9 silver and 10 bronze. In the last competition, the karate club was recognized as the best karate school in Alberta.

It is important to mention that to this day,

златних, 9 сребрних и 10 бронзаних. На последњем такмичењу бивају проглашени за најбољи карате клуб Алберте.

Важно је напоменути да и дан данас Спортско друштво „Србија,, у целости делује као саставни део Ц.Ш. Општине, која је његов покровитељ.

Градитељски аманет Светога Саве Ц.Ш. Општина Светог Симеона Мироточивог непрестано се трудила да испуњава у што већој мери. Тако се у истом периоду 1997. г.Г. јавља прва жеља за проширењем или куповином новог имања. На својој седници од 16. марта 1997. г.Г. управа доноси одлуку о покретању иницијативе за куповину војног земљишта, које је било на распродаји после пресељења војске у Едмонтон. На овом пројекту урађено је пуно, управа је посветила доста времена овој теми. Међутим, овај покушај није уродио плодом, али се и даље наставило са трагањем за повољним земљиштем.

Отац Крсто је свој рад усредредио на набавку ствари потребних за Света Богослужења. На седници управног одбора од 11. маја 1997. г.Г. донешена је одлука да се отпочне прикупљање прилога за куповину владичанских одежди. То је и учињено и са успехом завршено тако да су ускоро исте и купљене у комплекту са митром, жезлом и Архиепископским чиновником. Прилозима парохијана, о. Крсто успео је да употпуни комплет свих Богослужбених књига потребних за Свете Службе, тако да је данас калгарска Црква једна од најопремљенијих у нашој Епархији у овом погледу.

Пошто иницијатива за куповину војног имања није уродила плодом управни одбор наставља да ради на куповини новог имања. Изненада се указала прилика да се купи кућа на адреси 2019 31 авенија, трећа врата од Цркве. Управа користи ову прилику и на својој редовној седници од 21. јуна 1998. г.Г. доноси одлуку да се наведена кућа и купи. Ова одлука спроведена је у дело 1. септембра 1998. г.Г. када ова кућа прелази у Црквено власништво по цени од 170,000.00 долара. Пошто је Ц.Ш. Општина имала само један део новца за учешће, приступило се прикупљању прилога, од којих је исплаћен већи

SD Serbia in its entirety is still operating under the umbrella of the Serbian Orthodox church committee.

St. Sava's testament of building churches and spreading the faith was taken up by the church committee of St. Simeon. Hence, in 1997 the church's goal was to expand and buy new land. At the meeting on the 16th of March 1997, the committee decided to buy military land that was on sale after the armed forces base was relocated to Edmonton. There was much time and effort spent on this particular project. Unfortunately, their efforts were unsuccessful but the committee continued to search for a new property.

Father Krsto focused all his attention on obtaining books and other items needed for the holy services. On the 11th of May 1997, the church committee decided to collect funds for the purchase of the Bishop's new vestments. This was successfully completed along with the purchase of a new sceptre and other accessories. With the public donations father Krsto was also able to attain the complete Holy Scriptures necessary for Sunday liturgy. As a result, the parish in Calgary is the most well equipped parish in the entire eparchy.

Even though the idea of purchasing military land had failed, the committee continued to search further. Then unexpectedly the opportunity to purchase the property on 2019 31st Ave. arose. On the 21st of June 1998, the church committee decided to buy this property. The house was officially purchased on the 01st of September at the price of \$170,000.00. Since the church committee had insufficient funds they had to rely on the community's donations to come up with the biggest part of the financing. The remainder was acquired through a bank loan. With this project under way the church committee continued its success. At this point, the Church-School congregation owned the church, community hall, first house and a substantial amount of the second home.

The search for a new property did not stop with the purchase of this new house. In the mean time, the idea of renovating and expanding the church and church hall came to life.

део имања. За остатак управни одбор узима зајам од банке. Овим се грађевински рад наше Ц.Ш. Општине са успехом наставља. У овом моменту Ц.Ш. Општина у свом власништву има потпуно исплаћену Цркву, салу, прву кућу и великим делом исплаћену другу кућу.

Куповином нове куће није се престало са радом на куповини већег имања. У међувремену, јавља се идеја да се постојећа Црква и сала реконструишу и прошире. На својој седници од 11. јула 1999. г.Г. управа доноси одлуку да крене у овај пројекат. Ангажован је архитекта Питер Палај коме је у потпуности препуштен рад на овом пројекту. Дозвола од грађанских власти, међутим, није добијена. Негативан одговор стигао је 13. августа 2000. г.Г. Разлог је био недостатак простора за паркинг, противљење комшија, а и само насеље у ком се Црква налази није предвиђено за тако велике грађевине. Остало је дакле да се тражи ново имање за нову Цркву и салу.

Изненада, као гром из ведра неба, Ц.Ш. Општину је задесила највећа трагедија од њеног постојања. Наиме, трагичном смрћу 3. септембра 1999. г.Г. у саобраћајној несрећи, свој живот изгубио је протојереј ставрофор Крсто Рикић тадашњи парох калгарски. Ово је био велики потрес за целу српску заједницу у Калгарију. Прота Крсто сахрањен је у манастирском гробљу у Милтону. Цела српска заједница сећаће се о. Крсте највише по љубави коју је он имао према Господу, Цркви, и своме народу. Ову љубав о. Крсто је непрестано преносио на све оне који су долазили у контакт с њим.

Недуго по смрти проте Крсте, 26. фебруара 2000. г.Г. на празник Св. Симеона Мироточивог, Црквену славу, на парохију у Калгарију бива постављен о. Обрад Филиповић. Долазак о. Обрада, младог и перспективног свештеника, представљао је једну врсту препорода за нашу Ц.Ш. Општину. О. Обрад се посвећује раду са младима. Одмах по свом доласку успева да оснује духовне трибине за младе на којима је он сам држао предавања на разне теме и по томе би се сви укључивали у дискусију. Пошто у Калгарију у то време није

On their meeting on July 11th, 1999 the committee decided to act upon it. The architect Peter Palay was hired to begin designing, but the City Council did not approve the building permit. The official refusal came on the 13th of August, 2000. The reasons being are: unavailable parking space, neighbourhood opposition and unapproved zoning. Therefore, the church committee needed to find new properties for the church and hall.

Unexpectedly, the Serbian community was hit with the biggest tragedy of its existence. On the 03rd of September 1999 father Krsto Rikic's life was taken in a tragic car accident. This was a major shock for the Serbian community in Calgary. Father Rikic was buried in the monastery graveyard in Milton, Ontario. The entire Serbian community will forever remember father Krsto Rikic as a man who loved God, church and his Serbian people. His love was passed down to all of those who ever came in contact with him

Not long after the passing of Father Krsto, Father Obrad Filipovic became the parish priest on the 26th of February 2000 (the day of St. Simeon's church slava) here in Calgary. Upon the arrival of Father Obrad, a young perspective priest, a new revival was introduced to the Serbian church community. Father Obrad initiated the idea to work with the younger generation. He immediately organized a spiritual rostrum for the young parishioners where he presented them with various topics and encouraged discussion. Since there were no religious studies or Sunday school at this time, Father Obrad took on this project as well. At the church committee meeting on August 13, 2000, Father Obrad presented his idea to start the religious studies school. This proposal was widely accepted and he was told to proceed with his plan. In September of that same year, the school had begun with great success having as many as 90 students. The school now has been around for 6 years with the help of teachers, Marica Vujicic, Gordana Gigovic and a great number of parents all under the leadership of Father Obrad. The 30 students that regularly attend school have already learned how to read and write in Cyrillic. They have also become fluent in the Serbian language and are able to understand the fundamentals of the

било веронауке о. Обрад се прихвата и овог одговорног посла. На седници управног одбора од 13. августа 2000. г.Г. о. Обрад излаже свој план за оснивање Црквене школе-веронауке и од управе добија пуну подршку и одрешене руке да ради по свом плану. Већ у септембру исте године школа почиње са радом и уписује се веома велики број ђака, чак њих 90. Школа постоји већ шест година и уз помоћ учитељица, Марице Вујичић, Гордане Гиговић као и великог броја родитеља о. Обрад исту води са великим успехом. Деца која редовно похађају школу, њих 30-ак, већ читају и пишу ћирилицу, добро владају српским језиком и познају основе Православне Вере. Један број ђака већ је завршио са школом али се исто тако један број нових ђака уписао. Својим финансијским доприносом родитељи су успели да купе потпуно нов велики телевизор и видео рекордер за потребе црквене школе, као и све потребне уџбенике, свеске, оловке и сл. У Бога се надамо да ће ова школа опстати још много година.

Ученици Црквене школе 2006. г. Г.

У свом раду, поред осталог, о. Обрад се активно бави мисионарским радом. Из године у годину, од доласка о. Обрада, значајно се повећава број освећених водица (130 у 2000. г.Г. 145 у 2001. г.Г. 180 у 2002. г.Г. ...280 у 2006 г.Г.), исто тако повећава се број слава, крштених, венчаних... Посебно се повећао број оних који редовно посећују света Богослужења, тако да у последње време готово сваке недеље има више верника него што сама Црква може да прими. Отац Обрад, уз подршку управе и једног броја парохијана успео је

Orthodox faith. As one group of students finishes with their Serbian school, a new group begins. With the financial aid of the parents, the school was able to purchase a brand new television and video recorder, as well as other supplies that were needed. With God's help we feel this school will last for many years to come.

Along with all these projects Father Obrad is also active in local missionary work. From year to year, the arrival of Father Obrad has shown a steady increase in the number of homes our parish priest has been blessing with holy water (130 homes in the year 2000, 145 in 2001, 180 in 2002,.....280 in 2006.....). There also has been an increase in the number of patron saints day ceremonies (Slavas), Christenings, weddings etc.... particularly an increase in the number of people attending Holy Liturgy. Meaning that, recently there are more parishioners than the church can accommodate. With the support of the church committee and the help of various parishioners, Father Obrad has continued to publish the Parish Herald. The newsletter is in its second year, appearing 3 times annually. The Herald has been able to reach a large number of readers, many of which have contributed themselves by writing articles and generally helping to improve its contents.

students of Serbian Church school 2002.

The initiative of purchasing new church land was started in 1997 and has since intensified in 2001. The church committee is fully committed to this project. Nine parcels of

да обнови и парохијски гласник који излази већ четврту годину за редом, три пута годишње. Гласник је наишао на велико одобравање и подршку парохијана. Многи су се укључили у рад на Гласнику и својим чланцима га помажу и улепшавају.

Рад на куповини новог имања, започет још 1997. г.Г. поново се интензивира у 2001. г.Г. Управа се потпуно посвећује овом пољу. Обиђено је девет парцела земље, на три су стављане понуде и одржан низ састанака са градским властима. Коначно, као најповољније појављује се имање на адреси 8484 26 авенија у југозападном делу града, свега 15-ак минута вожње од центра. Овај део града биран је из више разлога: он се сматра веома атрактивним, најмирнији је, а и највећи број наших људи живи у овом делу града. Коначно на својој седници од 4. новембра. 2001. г.Г. управни одбор одлучује да пошаље молбу ЕУО-ру за добијање благослова да се одржи ванредна скупштина чланства Ц.Ш. Општине са циљем да се ово имање купи. Благослов је добијен и седница заказана за 25. новембар 2001. г.Г.

Скупштини је присуствовало 44 члана Ц.Ш. Општине и 23 парохијана. Гласањем, са само јеним уздржаним гласом и свим осталим за, је одлучено да се ЕУО-ру упути молба за одобрење куповине имања од 5 екера на адреси 8484 26 авенија у југозападном делу града. Такође скупштина са 33 гласа за и 9 гласова против доноси одлуку да ЕУО-ру упути молбу за одобрење продаје целокупног имања Ц.Ш. Општине, укључујући и Цркву, како би се обезбедила средства за изградњу нове Цркве и сале.

Својим актима од 5. децембра 2001. г.Г. и 29. децембра 2001. г.Г. ЕУО-р даје одобрење за куповину наведеног имања и продају две црквене куће. Продају Цркве са салом и паркингом ЕУО-р пак, не одобрава. Ову молбу ЕУО-р ће размотрити тек по изградњи нове Цркве.

Тренутно Црква поседује Храм са салом и паркингом и два хектара земље са парохијским домом на њој. Све то без икаквог кредита у власништву ЦШО.

land were considered for purchase and a bid was placed on three after various meetings with city officials. As a result, the land located at 8484 26 Ave. SW, which is only 15 minutes from downtown, seemed to be the most suitable site. This part of the city was preferred for many reasons. It is a peaceful and quiet community and the majority of our parishioners live in the area. Therefore, at the meeting on November 4th, 2001, the church committee decided to send an official request to the EUO, asking for the blessing and permission to hold a pre-term annual church committee meeting, in regards to purchasing this land. Permission was granted, and the meeting took place on November 25, 2001. Forty four church members and twenty-three parishioners attended the meeting. The vote was unanimous to request permission from the EUO to purchase the land in question. At the same meeting there were thirty-three votes in favour and nine votes against the sale of the entire Church property, whose funds would be used in building the new church and hall.

From the 5th to the 29th of December 2001, the EUO responded to this request by granting permission to purchase the land in question, by selling the two houses on the church property. However, the sale of the church and hall was not approved by the EUO. This sale could only be considered once the new church is built.

Currently Congregation owns Church and hall with parking lot and 5 acres of land with a parish home on it, all with no mortgage.

Ваш свештеник и служитељ отац
Обрад Филиповић са својом породицом
честита 20-у годишњицу освећења
Цркве Светог Симеона Мироточивог
свим благочестивим парохијанима са
молитвама да нам Господ Бог помогне
да достојно ходимо стопама својих
светих предака.

Амин!

Протојереј-ставрофор Богдан Зјалић-први парох у Калгарију

Рођен је 30. августа 1939. г. Г. у селу Грађани, Славонија од оца Сава и мајке Стоје. Основну школу завршава у родном селу. У Канаду стиже 1958. г. Г. преко Аустралије и у Едмонтону завршава средњу школу. Године Господње 1962. уписује богословске науке у САД и дипломира 1967. г. Г. Са супругом Меланијом Радишић ступа у брак 1969.г. Г., а 1970.г. Г. бива рукоположен најпре у чин ђакона, а сутрадан, на Васкрс у чин свештеника од стране Епископа Др. Саве Вуковића.

Отац Богдан је један од најревноснијих мисионара наше Цркве на просторима Канаде, где је служио у великом броју градова оснивајући парохије и започињући Црквени живот у њима. У свом службовању свевршњем Господу био је на парохијама:

(Судбури-1970.г. Г.) (Калгари-1970. до 1975.г. Г.) (Нијагара-1975. до 1980.г. Г.) (Кичинер и Оквил- 1981 до 1982.г. Г.) Године 1983. поред Оквила и Мисисаге бива постављен и за епархијског секретара, и коначно 1983. г. Г. одлази у САД где служи и данас на парохији у Чизхолму-Минесота.

Са својом супругом отац Богдан има троје деце: сина Саву, кћи Веру и сина Стефана.

Правом ношења Црвеног појаса одликован је 1977.г. Г., чином протонамесника 1983. г. Г., а чином протојереја 1983.г. Г. На темељима које је у многим парохијама поставио отац Богдан данас постоје највеће парохије у Канади.

Протојереј Радиша Нинковић-други парох у Калгарију

Рођен је 24. септембра 1949.г. Г. у селу Докмиру код Уба од оца Мирка и мајке Симеуне, по рођењу 18. дете, а од живих 13. Основну школу завршава у родном селу, а богословију у Манастиру Крки 1972.г. Г. Осим богословије отац Радиша завршио је колеџ друштвених наука у Бјуту (Монтана) и машински занат у Детроиту.

У брачну заједницу ступа 1972.г. Г. са Радмилом Милошевић са којом има троје деце: кћи Даницу и синове Марка и Саву. Ђаконски и свештенички чин прима од стране Епископа Јована Велимировића 1972.г. Г. и бива постављен на парохију Рибничку код Ваљева.

Кроз своје службовање Господу боравио је на парохијама:

(Рибница-1972. до 1976.г. Г.) (Расин, САД. 1978 до1980.г. Г.) (Винзор, Канада 1980. г. Г.) (Калгари 1980. до 1982. г. Г.) (Едмонтон 1982. до 1984. г. Г.) Одатле се враћа у САД у Бјут где остаје 5 година и касније прелази у Ст. Пол где остаје кратко време. Од јануара 1990.г. Г. је без парохије, а по благослову Владике Канадског Георгија по потреби администрира упражњеним парохијама у Онтарију.

Иначе са породицом живи у Детроиту САД.

Јереј Вукић Атанацковић-трећи парох у Калгарију

Рођен је 26. маја 1946.г. Г. у селу Риђевштица код Трстеника од оца Милована и мајке Тиосаве. Основну школу завршава у Лапашу, а богословију у Призрену 1970.г. Г. У брак са Јелицом Гочанин ступа 1969.г. Г. и исте године бива рукоположен у ђаконски и свештенички чин од стране Епископа жичког Василија и постављен на парохију у Блажеву.

У свом служењу Господу борави у:

(Блажеву 1969. г. Г.) (Ступњу 1970. до 1973. г. Г.) (Трновцима 1974. г. Г.) (Бучју 1974. до 1978. г. Г.) У Канаду, на парохију у Едмонтон долази 1978. г. Г., а у Калгари прелази 1982. г. Г. У Калгарију остаје до 1990. г. Г. када је разрешен дужности и остаје без парохије.

Отац Вукић има две кћерке Слађану и Снежану.

Протојереј-ставрофор Живорад Суботић-четврти парох у Калгарију

Отац Живорад је рођен 26. августа 1952. г. Г. у селу Осечници код Ваљева од оца Слободана и мајке Надежде. Основну школу завршава у родном селу, а богословију у Карловцима (1966-1971 г. Г.). Исте године уписује Теолошки факултет у Београду.

Године 1974 одлази у Берлин на испомоћ тамошњем свештенику и ту упознаје будућу супругу Сару. Са њом склапа брак 1979. г. Г. и има два сина Милана и Михајла. У чин ђакона рукоположен је 1979. г. Г. и постављен за службеника епархијске канцеларије. У чин свештеника рукоположен је од стране епископа Др. Саве 1981. г. Г. Од 1982. до 1987. г. Г. служи при саборном храму у Крагујевцу, од 1988. до 1990. г. Г. у Винипегу, од 1990. до 1995. г. Г. у Калгарију када бива премештен у Монреал где и данас служи.

Одликован је чином протојереја ставрофора и врши дужност архијерејског намесника источно-канадског.

Протојереј-ставрофор Крсто Рикић-пети парох у Калгарију

Отац Крсто је рођен у селу Мртвица код Брчког 10. марта 1940.г. Г. од оца Радована и мајке Томаније. Основну школу завршава у родном селу 1953. г. Г., нижу гимназију у Корају 1957. г. Г., а богословију у Београду 1962. г. Г. Богословски факултет завршава на универзитету у Монреалу. Из брака са супругом Анђом има двоје деце кћерку Наду и сина Ђорђа.

Рукоположен је у чин ђакона и чин свештеника 1965.г. Г. и постављен за пароха у Церовцима код Добоја где остаје до одласка у Канаду 1968. г. Г. По доласку у Канаду служи у Ванкуверу до 1972. г. Г. када прелази у Монреал где остаје до 1995. г. Г. Године Господње 1995. бива постављен за пароха у Калгарију.

Своју службу Господу и роду своје Прота Крсто завршава на трагичан начин смрћу у саобраћајној несрећи 3. септембра 1999.г. Г.

Љубави којом је прота Крсто зрачио током целог свог живота његови парохијани сећају се и данас.

Јереј Обрад Филиповић-шести парох у Калгарију

Отац Обрад је рођен 21. децембра 1978. г. Г. од оца Милисаве и мајке Душанке у селу Страњани код Пријепоља. У родном селу завршава пет разреда основне школе а остатак у Пријепољу где се преселио са родитељима и своја два брата и две сестре.

Богословију на Цетињу уписује 1994. г. Г., а са одличним успехом завршава исту 1999. г. Г. На Цетињу упознаје своју будућу супругу Миланку Копитовић. Са њом, по благослову Епископа канадског господина Георгија ступа у брак 1999.г. Г. и долази у Канаду. Са својом супругом отац Обрад има двоје деце, кћеркицу Кристину и сина Теодора.

У чин ђакона рукоположен је децембра 1999. г. Г., а у чин свештеника јануара 2000.г. Г. У фебруару 2000.г. Г. на Црквену славу бива постављен на парохију у Калгарију где служи и данас. Правом ношења црвеног појаса одликован је 2005. г. Г.

„Земаљско је замалена Царство а Небеско увјек и до вјека,,

Овим светим речима нашега Светитеља Цара Лазара Косовскога мученика, драга браћо и сестре парохије Калгарске, желим да Вам честитам 20 годишњицу од освећења ваше Богомоље Цркве вашег дела Царства Небескога где сте дуги низ година Господу молбе узносили и приносили.

Само људи који се сабирају у име Божије са Богом у срцу могу опстати верни својој вери и традицији у овоме далеком свету, далеко од родне груде и одолети свим искушењима која су их још јачала и утврђивала у вери.

Знам да сте и ви такви јер неби опстали ових година у вери и љубави која вас краси. Св Цар Лазар рече када га застрашиваше турском силом: „Не гледам ја против колике се силе борим него какву светињу браним,, Он спозна прави пут и истину којом треба да се руководимо у нашем овоземаљском пролазном животу а та истина и пут је Христос јер и Он сам рече: „Ја сам пут истина и живот, ко верује у мене имаће живот вечни,,

Наши прадедови дадоше животе на Косову натопише је крвљу својом мученичком и њоме је осветише да би ми данас били достојни њих и наших Цркава. И дан данас, драга браћо и сестре, пролива се крв и сузе за светињама нашим које непријатељ немилосрдно руши. Чује се јаук сиротица плач мајки и удовица, осети се мирис изгорелих цркава, манастира, српских кућа и то баш тамо где косовски божур цвета који је натопљен српском крвљу. И ми овде, драга браћо и сестре, страдамо можда не физички али духовно сигурно, невидљиво и неприметно душу своју губимо а шта нам вреди сва богатства ако души својој наудимо. Све мање народа у Црквама, омладина веру оставила кренула за грехом, народ за светињу не мари. Када Господ пита Св Саву „Реци мени чедо моје драго како стоји сада Србадија, како стоји вера у Србаља, дал' су Срби као што су били кад су били пред Косово, да ли народ пости и за недељу мари да ли Цркве испуњује, да ли дижу Светиње. А Св. Сава одговара клечући пред Господом. „Нису Срби кано што су били много су се променили, народ не пости, за Недељу не мари, Цркве празне ко пећине хладне а Цркве недижу теби него себи,,

Немојмо и ми, драга браћо и сестре, кренути тим путем него кренимо стопама наших предака којих се Господ сећа у добру. Будимо огледало свима другима и нашој деци да у себи самима виде своје потомке и да их се са поносом сете и да наставе стопама праведника да угоде Господу Богу добрим делима и да још дуго година у здрављу, срећи и весељу чувају своју Богомољу. Да се изнад ње осети мирис Српскога Неба и да будемо поносни што смо наследници Св. Саве, Св. Немање и свих срба Светитеља.

Господе смилуј нам се и помози нам Амин

Парох Винипешки
Јереј Мирослав Јосимовић

Кум Цркве Светог Симеона
Мироточивог Никола Тумбас са
породицом честита свим парохијанима
и свим члановима ЦШО. 20-у
годишњицу освећења храма.
Нека би Господ свим приложницима и
добротворима наше Цркве узвратио
многоструко. Амин.

Кум Цркве Светог Симеона
Мироточивог Бранко Тумбас са
породицом, поводом 20-е годишњице
освећења нашега храма упућује
најсрдачније честитке свим Србима и
Српкињама у Калгарију.
Нека нам Господ помогне да у слози и
јединству наставимо чинити добро још
много Година. Амин.

Кум Цркве Светог Симеона Мироточивог Бранко Зјалић са породицом
поводом 20-е годишњице освећења храма упућује своје честитке Његовом
Преосвештенству Владици Георгију, оцу Обраду, члановима ЦШО. и свим
добронамерним Србима и Српкињама.
Посебне честитке упућујемо нашеме Колу Српских Сестара које су у великој мери
допринеле како самој изградњи храма тако и опстанку наше Цркве у Калгарију све
ове године.

ЖЕЛИТЕ ЛИ ДА ПОСТАНЕТЕ ЧЛАН ЦРКВЕНОШКОЛСЛЕ ОПШТИНЕ?

Управни одбор ЦШО. Светог Симеона позива све заинтересоване парохијане
да приступе њеном чланству. Својим приступом чланству дајете подршку својој
Цркви и поспешујете њен успешан рад.

Члан ЦШО. може постати свако пунолетно лице: „које по мишљењу
парохијског свештеника редовно испуњава своје духовне и материјалне обавезе
према Цркви и општини...”,(Статут 56, 29.13)

У ове обавезе спадају примеран живот по моралном учењу Цркве, редовно
учествовање на Богослужењима, редован пост, причешће, слављење Крсне Славе,
свећење водице, спремност за одбрану интереса Цркве....

ДОБРО ДОШЛИ!!!

Управни одбор користи ову прилику да се захвали свим некадашњим и
садашњим члановима ЦШО. на несебичном раду и труду уложеном за добро своје
Цркве. Нека би им Господ узвратио многоструко благодаћу и благостањем у
њиховим честитим домовима.

Одани вама и Српској Православној Цркви
чланови управног одбора ЦШО.

ЖЕЛИТЕ ДА ДОБРОВОЉНИМ РАДОМ ПОМОГНЕТЕ СВОЈУ ЦРКВУ???

Наша Црквеношколска Општина овде у Калгарију постаје у последњих 10-ак година све већа и већа, а самим тим и обавезе свештеника и управника теже и захтевније. Из овог разлога одлучили смо да направимо листу добровољних радника-волонтера који би у одређеним моментима могли да у оквиру своје струке и својих могућности помогну. У колико желите да се и ваше име нађе на тој листи јавите се оцу Обраду на 244-3586 или пишите на obradf@yahoo.ca или се једноставно јавите неком из управе или свештенику у Цркви.

Сваки па и најмањи допринос успеху ваше Цркве је огроман пред Господом и ваша Црква вам је на томе неизмерно захвална.

Ако желите да уживате у звуцима „домаће,, музике или ако сте радознали да чујете шта је то ново у српској заједници у

Калгарију
СРПСКИ РАДИО КАЛГАРИ
је ту да вас забави и информише!
Слушајте нас сваке недеље
поподне од 7-8 на 94.7 ФМ

ЗОРКА ДОМАЗЕТ
MLS. REAL ESTATE AGENT
SOUTON GROUP –CANWEST
КАНЦЕЛАРИЈА: 208-7788
ЛИЧНИ ТЕЛ: 383-5536

Управни Одбор ЦШО. Светог Симеона Мироточивог честита 20-у годишњицу освећења храма свим члановима ЦШО, парохијанима и верницима Српске Православне Цркве овде у Калгарију.

Овом приликом изражавамо своју најдубљу захвалност свима онима који су пре 20 година на било који начин допринели изградњи наше Богомоље.

На исти начин благодаримо и свима који су допринели да се наша Црква одржи и напредује свих ових година.

Одани вама
и Српској Православној Цркви
чланови управног одбора ЦШО.

Curent Serbian Orthodox Church St. Simeon Mirotocivi